

Beyond Psychology # 3 vraag 2 en 3
13 april, 1986 in de avond.

Vraag 2

Geliefde Osho,

U zei dat het nieuwe zal overwinnen. Zal het werkelijk het nieuwe zijn, of zal het oude opgepoetst zijn hier en daar. Er zijn nu publicaties in Duitsland die u gebruiken. Sommige noemen u in de lijst van literatuur als de bron, maar andere gebruiken u en noemen u niet – of ze veroordelen u zelfs. Ik ben werkelijk bang van deze mensen. Wat is hun intentie? Kunt u alstublieft die vrees wegnemen?

Het is niet nodig om bang voor deze mensen te zijn. Dit gebeurt in elke taal over de hele wereld. Mensen nemen mijn uitspraken en noemen mijn naam niet. Het kan geen kwaad, want mijn naam is niet belangrijk, wat belangrijk is, dat zijn de uitspraken. Zelfs als deze mensen stelen, is dat niet erg. Die uitspraak kan iets in gang zetten in iemand wat deze mensen niet kunnen vervullen. Die uitspraak kan een proces in iemand teweegbrengen die terug zal moeten komen tot de bron.

Ze noemen mijn naam niet om twee redenen. Een reden is dat ze origineel willen lijken. Ten tweede zijn ze bang dat als ze mijn naam noemen ze veroordeeld zullen worden – dan zal hun boek niet geprezen worden, gerespecteerd,

Maar wees niet bang voor deze mensen, wat ook hun reden moge zijn. Wat je ook van me neemt is vuur, en het maakt niet uit op welke manier het vuur iemands hart bereikt. Deze mensen die zulke dingen doen kunnen geen grote schrijvers, dichters, creatieve denkers zijn; anders zouden zij niet zo'n daad van stelen begaan. Deze mensen zijn derderangs.

Dus als ze iets van mij gestolen hebben zal het in het oog vallen als iets anders zijnde, niet gerelateerd, uit de context. Iedereen die een beetje intelligentie heeft zal zien dat dit gedeelte niet van dezelfde man is gekomen die het boek heeft geschreven, omdat het boek derdeklas is; er is geen originaliteit, er is geen begrip van de diepere problemen van het leven, en er is geen moed om de waarheid te zeggen zoals ze is. Dus wat e ook gestolen hebben om hun boek te decoreren, om hun boek waardevol te maken, ongeweten zal precies dat gedeelte hun hele boek vernietigen. Ze hebben vuur gestolen en het in hun boek gedaan.

In India las een radiostation mijn uitspraken elke dag, tien minuten in de ochtend, zonder mijn naam te noemen – maar passages uit boeken, verhalen. Honderden brieven kwamen er die zeiden, "Deze mensen stelen van uw boeken."

Ik zei, "Wees niet bezorgd. Mijn naam is niet belangrijk, mijn boodschap wel. Zij zijn lafaards, of ze houden van me maar zijn regeringsambtenaren."

In India is de radio in handen van de regering, televisie is in handen van de regering. Als ze mijn naam gebruiken, kunnen ze hun baan verliezen. En zeker gedurende die serie, die zes maanden lang doorging, zelfs ministers, kabinetsleden en de eerste minister citeerden deze uitspraken, denkend dat ze niets met mij te maken hebben. Maar de mensen die luisterden wisten dat deze uitspraken niet van Indira Gandhi kwamen – dat kon niet zo zijn, ze hadden geen relevantie met de persoon – ze waren gestolen. En ze begonnen te zoeken naar de plaats waar vandaan de uitspraken waren gestolen.

Uiteindelijk ontmoette ik de persoon, de directeur van dat radiostation. Hij hield van me, en hij zei, "Ik ben veroordeeld. Honderden brieven zijn naar me gestuurd, zeggend, "Jij steelt. Je noemt Osho's naam niet. Maar als ik Uw naam noem dan zal de serie diezelfde dag gestopt worden. Ik zal doorgaan zolang ze dat niet ontdekken..."

En het moment dat het ontdekt werd, werd de serie gestopt en de man verwijderd. Hij zei tegen me, "Het gebeurde vanwege die serie. Mensen begonnen brieven te schrijven naar de eerste minister zeggend, 'deze man steelt passages van Osho.'"

De eerste minister zelf had gestolen. Haar lezingen zijn naar me opgestuurd, en lange passages zijn woordelijk van mij gestolen. Maar mijn standpunt is altijd geweest: laat de waarheid op welke manier ook de mensen bereiken, door wie dan ook.

Ik bedacht dat als de grote machtige regeringen van de wereld zo bang zijn dat ze me niet willen toelaten in hun land – gewoon als toerist voor drie of vier weken – als ze zo impotent zijn met al hun macht dat ze me niet een nacht kunnen laten overblijven op het vliegveld, wat wettelijk mijn recht is...

In Engeland stond mijn straalvliegtuig op het vliegveld, en de piloten moesten rusten. Volgens de wet kunnen ze na een bepaalde periode niet vliegen, dus zouden ze alleen de volgende ochtend in staat zijn weer te vliegen. Ik had elk recht om in de lounge van het vliegveld te verblijven maar ik werd geweigerd – alsof ten aanzien van mij er andere wetten zijn! Een van mijn vrienden die met mij reisde zag toevallig het dossier van de man die mij weigerde, toen deze naar het toilet was, terwijl het dossier op de tafel lag. En mijn vriend keek gewoon even en was verbaasd, omdat er instructies van de regering waren.... Ik was net aangekomen, maar het dossier was al klaar, zeggend dat als ik probeerde zelfs een nacht over te blijven ik niet toegelaten mocht worden in de eerste klas lounge maar naar de gevangenis moest; ik ben een gevaarlijk persoon.

In de lounge van het vliegveld, vanwaar ik niet het land in kan gaan... er is geen manier om het land in te gaan vanuit de lounge. Elke instructie was er hoe ze mij moesten behandelen. In Engeland moesten we de nacht in de gevangenis overblijven, zonder enige misdaad – gewoon omdat de piloten geen overuren konden vliegen. En de regering had het al van tevoren geregeld. Het was geen spontaan besluit, het was goed gepland.

Nu zijn er landen die besloten hebben in hun parlementen dat ik niet in hun land toegelaten moet worden. En ze hebben een bepaald Europees parlement... net gisteren werd me meegedeeld dat ze nu in het Europese parlement – wat een gecombineerde instelling is van al de parlementen van Europa – een beslissing overwegen dat ik niet toegelaten moet worden zelfs om mijn vliegtuig te laten landen op enig vliegveld van Europa.

Vandaag zullen ze dit in Europa doen – Amerika heeft dit reeds gedaan. Morgen zullen ze het in Azië, in Australië, in Afrika doen. Het is mogelijk, goed mogelijk, dat als ze zo er bang voor me zijn, ze beginnen om mijn boeken te verbieden. En het kan noodzakelijk worden dat mijn boeken zonder mijn naam gaan – of met welke naam ook – als de Heilige Geest!

De naam maakt niet uit. Maar de boodschap moet bereikt worden.

Het is nog nooit voorgekomen. De hele wereld tegen een enkele mens – een man die geen macht heeft, geen nucleaire wapens, die geen kwaad aan enig iemand kan doen. De hele wereld is in oorlog met een enkele persoon. Het toont eenvoudig aan dat ik hen precies in hun kern tref.

Je hoeft niet bezorgd te zijn. Als iemand enige passage heeft genomen, zal die passage meer belangrijk zijn dan zijn hele boek. En ik zou willen dat steeds meer schrijvers, dichters, filmmakers zoveel stelen als ze kunnen, want de waarheid is niet mijn eigendom, ik ben niet de eigenaar. Laat het op elke manier bereiken, in wiens naam ook, in welke vorm ook, maar laat het bereiken.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Deze woorden “Verantwoordelijkheid voor jezelf nemen,” maken me verward. Ik ben een individualist en geniet van het alleen zijn. Als ik doe wat goed voelt om mezelf te ondersteunen, is dat dan niet een manier van het ego voeden? Waar is de grens tussen verantwoordelijkheid nemen voor jezelf en het ego voeden door de vervulling van zijn tendenties?

Er is geen grens aan het verantwoordelijkheid nemen voor jezelf. En de vraag is ontstaan... en niet alleen deze vraag, veel vragen ontstaan omdat ze alleen uit je denken komen; ze zijn niet jouw existentiële ervaringen. As je verantwoordelijkheid voor jezelf neemt kun je geen egoïst zijn, want een egoïst zijn betekent eenvoudig dat je vast in slaap bent en je geen verantwoordelijkheid kunt nemen.

Verantwoordelijkheid komt met bewustzijn, alertheid.

Jij vraagt een intellectuele vraag zoals, “Als we licht in de kamer brengen, wat gaan we dan met het donker doen? Waar moeten we het laten? Intellectueel is het perfect juist. Er is duisternis in de kamer en je zegt, “Door licht in de kamer te brengen, ontstaat de vraag, ‘wat moeten we dan met het

donker doen? Waar moet het gelaten worden?' Maar het is niet existentieel. Breng gewoon licht binnen en er zal geen vraag over donker zijn. Er zal geen donker zijn! Verantwoordelijkheid is oplettendheid, alertheid, bewustzijn.

Ego is gewoon onbewustheid.

Ze kunnen niet samen bestaan.

Als je naar meer bewustzijn groeit, groei je naar meer licht, en alles wat tot de wereld van duisternis behoort begint te verdwijnen. Ego is niets anders dan duisternis.

Dus onthoudt een ding, probeer vragen te stellen die existentieel zijn, intellectuele vragen kunnen logisch lijken, maar zijn in werkelijkheid absurd. Probeer verantwoordelijkheid, en door verantwoordelijk te zijn moet je bewust zijn en alert.

Door verantwoordelijk te blijven, zul je het licht creëren dat automatisch de duisternis van het ego verdrijft.